

مسئله دهم: ایامی که در آنها روزه به خصوص مستحب است

اولین ۵ شنبه ماه
آخرین ۵ شنبه ماه
اولین ۴ شنبه از دهه وسط ماه

مواظبت بر این سه

مسواوی با روزه کل دهر است
وسوسه قلب از او رفع شود
این سه روزه مستحبی اختصاص به قضا دارند و قضایشان در همان زمان در ماه بعد (نیت هر دو ماه را بکند) فضیلت اصلی را دارد

سیزده و چهارده و پانزده هر ماه قمری
ایام بیض
وجه تسمیه

منظور لیالی ایام بیض است زیرا در این سه شب ماه در همه شب هست و شب ها روشن است
روایتی از رسول اکرم هست که می فرماید آن آدم علیه السلام لما أصابه الخطينة أسود لونه فألهم صوم هذه الأيام فابيض بكل يوم ثلثة قسمیت بیضا لذلک

بر این اساس کلام جاری بر ظاهر است و تقدیری لازم نیست

مولود حضرت رسول ص
مبعث حضرت رسول ص
روز غدیر

دحو الارض
روزی که زمین از زیر کعبه بسط پیدا کرده است
بیست و پنج ذی قعدة

روز عرفه
به دو شرط
یکی اینکه باعث ضعف او نشود که نتواند دعا بخواند
استفاده می شود که دعا در این روز از روزه افضل است
البته اگر قصد داشته باشد دعا بخواند هم کمیتا و هم کیفیتا یعنی اگر نخواست دعا بخواند یا همه دعا را نخواست بخواند به حدی که به ضعف بیفتد مستحب است روزه بگیرد
یکی هم اینکه هلال ماه ذی الحجه را رؤیت کرده باشد و اگر از اول ماه رؤیتش مشکوک بود برای اینکه روزه اش در عید قربان نیفتد روزه نگیرد

روز مباحله
پنج شنبه و جمعه هر هفته

متوالی و بدون فصل بگیرد
شش روز بعد از عید فطر

البته این قید را شهید ثانی اضافه کرده است و عبارت شهید اول توالی و بدون فصل ندارد

شهید اول در مقام بیان اصل ثواب است ولی شهید ثانی در مقام بیان ثواب بیشتر است

دلیلش هم این است که در برخی روایات این قیود آمده است ولی رابطه شان عام و خاص نیست بلکه ثواب و ثواب بیشتر است

این به خاطر تخفیف است زیرا انسان در ماه رمضان عادت به روزه پیدا کردیم و با راحتی بیشتر این همه فضیلت کسب بکنیم
یا به خاطر برگشتن به عبادت به خاطر رغبتی که در ماه رمضان حاصل شده است

اول ذی الحجه و باقی این ده روز غیر از عید قربان
کل ماه رجب
کل ماه شعبان

اگر این ۶ روز را با ماه رمضان روزه بگیرد مساوی یک سال است
اگر هر سال مواظبت داشته باشد مساوی است با اینکه کل عمرش را روزه گرفته باشد
در اخبار هست که صدقه ده برابر می شود؛ ماه رمضان می شود ده ماه این ۶ روز مساوی دو ماه است؛ و می شود یک سال

